

بنام فدا

وزارت جهاد کشاورزی
تعاونیت امور تولیدات گیاهی
اداره کل پنبه دانه های روغنی و گیاهان صنعتی کشور

دستور العمل فنی کشت دانه روغنی

گلرنگ

سال زراعی ۹۴-۹۵

اداره کل پنبه، دانه های روغنی و گیاهان صنعتی
موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر-بخش تحقیقات دانه های روغنی

گلرنگ با خصوصیات مطلوب زراعی نظری مقاومت نسبی به شوری خاک و خشکی هوا، مقاومت بالا به سرمای زمستانه (تیپ پاییزه) وجود روغنی مطلوب با بیش از ۹۰ درصد اسیدهای چرب غیر اشباع بخصوص اسید لینولئیک، همواره به عنوان یک دانه روغنی با ارزش مطرح بوده است. کشت این گیاه روغنی اخیراً در کشور افزایش یافته و در راستای آن تحقیقات این گیاه روغنی نیز براساس دستیابی به ارقام پرمحصول، پرروغن، بی خار و مقاوم به سرما در حال گسترش است. در ذیل به نکات مهم زراعت گلرنگ اشاره می‌گردد:

خاک:

گلرنگ برای جوانهزنی و سطح سبزی مناسب، به بستری بدون کلوخ با رطوبت کافی نیاز دارد. در زراعت گلرنگ، به آسانی می‌توان از مکانیزاسیون معمول در غلات بهره برد، اما به دلیل وجود ریشه عمیق، شخم زدن با گاو آهن‌های قلمی و زیرشکن برای شکستن طبقات نفوذناپذیر رس یا لایه‌های جانبی در ناحیه ریشه، توصیه می‌شود. در مناطقی که رطوبت، عامل محدود کننده است، هدف عملیات کشت، باید حفظ حداقل مقدار رطوبت خاک باشد. به طور معمول برای کشت بهاره گلرنگ، ابتدا در اوآخر تابستان یا اوایل پاییز، شخم پاییزه را انجام می‌دهند و زمین را در طول زمستان به حالت آیش رها می‌کنند. این عمل ضمن تجزیه بقاوی‌ای گیاهی خاک موجب حفظ و ذخیره بیشتر رطوبت می‌شود و عملیات نهایی تهیه بستر را تسهیل می‌کند. در پایان فصل سرما و بارندگی، به محض مساعد شدن شرایط برای عملیات نهایی تهیه بستر، شخم بهاره انجام می‌گیرد.

عواملی مانند کشت سال قبل و نوع بافت خاک در آماده‌سازی بستر خاک اهمیت دارند. اصول کلی تهیه زمین، اغلب شبیه دانه‌ریزه است. آماده‌سازی در خاک‌های سنگین، به تمهدات ویژه‌ای نیاز دارد، زیرا در چنین خاک‌هایی امکان عملیات خاک‌ورزی بعد از بارندگی‌های زمستانه وجود ندارد و این کار، کشت را به تاخیر می‌اندازد. در این خاک‌ها، وجود لایه متراکم زیرین، رشد ریشه را به تعویق انداخته و عملکرد را تا حد زیادی کاهش می‌دهد. به دلیل احتمال وجود سله در چنین خاک‌هایی، مقدار بذر بیشتری برای اطمینان از سبز یکنواخت و استقرار کافی گیاه، مورد نیاز است. برای دستیابی به تهیه بستری مناسب برای کشت بذر، به ترتیب انجام عملیات: شخم، دیسک، ماله، کودپاشی، پخش علف کش (ترفلان) و اختلاط کود و علف کش با خاک، توسط یک دیسک سبک، ضروری است. گلرنگ در زمینهای شور جهت اجتناب از شوری که در بالای پسته جمع می‌شود در محلی نزدیک داغ آب کشت می‌شود.

بزور باید حداقل ۲۴ ساعت قبل از کشت با قارچ کش های مخلوط بنومیل - مانکوزب آغشته شوند تا قارچ کش با نفوذ به شکافهای کوچک و ترکهای پوسته بذر و هاگ های قارچی تاثیر بهتری داشته باشد.

اگرچه گلنگ در مقابل شوری خاک تقریباً مقاوم است و برای EC حدود ۷ میلی موس بر سانتیمتر را تحمل می کند، اما باید توجه کرد که گلنگ در طول دوره خروج گیاهچه نسبت به شوری حساسیت دارد و به همین لحاظ در زمینهای شور جهت اجتناب از شوری که در بالای پسته جمع می شود بذر گلنگ را باید در محلی نزدیک داغ آب کشت کرد . شوری باعث کاهش در صد روغن دانه ها می شود و این موضوع به علت افزایش درصد پوست دانه ها در شرایط شوری است، ولی کیفیت روغن گلنگ تحت تأثیر درجه شوری واقع نمی شود. شوری زمان گلدهی را تا چند روز و رسیدگی را تا چند هفته به جلو می اندازد. تغییر روش های آبیاری، روش کاشت، استفاده از ارقام مقاوم، ترکیب و نوع کودها از روش های مقابله با خطر شوری یا کاهش اثرات زیان آور آن است.

زمان کاشت و ارقام مناسب :

۱- مناطق گرم: (خوزستان، جیرفت، ایرانشهر، بوشهر، سیستان و بلوچستان)

کشت گلنگ در مناطق گرم باید در پاییز و براساس زمان شروع بارندگی های پاییزه و شیوع بیماری های قارچی از قبیل فیتوفتراء، سفیدک سطحی در منطقه و حمله آفاتی نظیر مگس گلنگ، عدم همزمانی دوره گلدهی با درجه حرارت های بالا تنظیم شود، براساس آزمایشات صورت پذیرفته مطلوب ترین تاریخ کاشت ارقام گلنگ بهاره در مناطق گرم، نیمه دوم آذرماه در نظر گرفته شده است . آخرین بررسی ها نشان داده است که رقم گلدهشت مناسب کشت پائیزه در مناطق گرم است. امکان کشت ارقام صفحه و محلی اصفهان نیز در مناطق یادشده وجود دارد مطلوب ترین فاصله ردیف و فاصله بوته در ردیف به ترتیب ۵۰ و ۵ سانتی متر و میزان بذر مصرفی نیز حدود ۲۰-۲۵ کیلو گرم در هکتار توصیه می شود.

۲- مناطق معتدل سرد و سرد استانهای: (تهران، کرمان، فارس، کرمانشاه، خراسان، اصفهان، آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، زنجان، کردستان، مرکزی)

الف : کشت پاییزه :

کشت ارقام پاییزه گلنگ در مناطق معتدل سرد و سرد باید طوری تنظیم شود که بوته ها قبل از سرمای شدید زمستانه به حالت روزت (۸ برگه) رسیده باشند. آزمایشات نشان داده است که بهترین زمان کاشت گلنگ در مناطق فوق اواسط شهریور ماه تا اواخر مهرماه می باشد. رقم پدیده امناسبترين

رقم جهت کشت در مناطق کرج، قم، ورامین، داراب اسلام آباد، اصفهان، تبریز، زنجان، کردستان، اراک، خراسان می باشد.

ب : کشت بهاره :

کشت ارقام بهاره در مناطق معتدل سرد و سرد براساس زمان سپری شدن سرمای زمستانه و زمان شروع و پایان بارندگی های بهاره تنظیم می شود. بررسی ها نشان داده است که مطلوب ترین تاریخ کاشت در مناطق فوق اوخر اسفند ماه تا اوخر فروردین ماه می باشد و از مناسب ترین ارقام جهت کشت در مناطق معتدل سرد و سرد نیز می توان به ارقام گلدهشت، محلی اصفهان و صفة اشاره کرد، این ارقام قابلیت کشت تابستانه در مناطقی از استان اصفهان را نیزدارا هستند.

کود مورد نیاز :

استفاده زیاد از کودهای شیمیایی، علاوه بر آلودگی محیط زیست و آب های زیرزمینی، ممکن است آثار سمی و منفی بر تولید و کیفیت محصول داشته باشد. گیاهان زراعی به مقادیر مناسبی از نیتروژن نیازمندند و در صورت کمبود این عنصر در خاک، رشد و عملکرد گیاه تا حد زیادی کاهش می یابد

صرف زیاد نیتروژن بر مقدار روغن یا عدد یدی روغن، تاثیر منفی دارد. همچنین سبب افزایش طول دوره گل دهی می شود و اگر این گل دهی با افزایش دمای هوا مصادف شود، سبب اختلال در گردهافشانی و پوکی دانه ها می شود. وجود کود ازته زیاد در مرحله رشد رویشی سبب افزایش رشد سبزینه گیاه می شود و مرحله زایشی را با اختلال و به دنبال آن با کاهش عملکرد مواجه می سازد. به طور کلی ازت خالص مورد نیاز گلرنگ به مقدار ۷۵ کیلوگرم است که از این مقدار ۵۰ کیلوگرم آن به صورت سرک در مرحله ساقه دهی و ۲۵ کیلوگرم به صورت سرک در مرحله غنچه دهی مصرف می شود. البته باید توجه داشت پس از آزمون خاک مقادیر موجود در خاک از مقدار توصیه شده کسر می شود.

نیاز گلرنگ به فسفر در حد متوسط است (۵۰ کیلوگرم فسفر از منبع کودی سوپرفسفات تریپل) و در صورتیکه در کشت قبلی کود فسفره مصرف شده باشد، باید از اضافه نمودن کود های فسفره به خاک تا حد امکان اجتناب نمود، ولی به هر حال وجود فسفر در مراحل اولیه (پس از جوانه زنی) باعث رشد سریع گیاه و کاهش تراکم علف های هرز می گردد.

صرف کودهای پتاسه به جز در مناطقی که کمبود این ماده غذایی جدی است، ضرورتی ندارد. توجه : پس از آزمون خاک مقادیر موجود در خاک از میزان توصیه شده کسر گردد.

مقدار بذر و تراکم مناسب :

از عوامل مهم موثر بر میزان بذر و تراکم مناسب در کشت گلنگ می‌توان به زمان کاشت، نوع رقم، عمق کاشت، ساختمان خاک و میزان کود مصرفی و وضعیت آب و هوای منطقه اشاره نمود، به طور مثال کشت با تراکم بالا سبب نازکی ساقه‌ها و شکستن و یا به عبارتی ورس در برابر باد‌های شدید خواهد شد، بدین ترتیب در مناطقی که باد‌های فصلی از یک سمت می‌وزند معمولاً فاصله بوته‌ها را بیشتر و فاصله ردیف‌ها را کمتر در نظر می‌گیرند تا ضمن افزایش مقاومت در برابر باد‌های شدید، میزان رطوبت بین بوته‌ها کاهش یافته و در نتیجه از شیوع بیماری‌ها جلوگیری به عمل آید.

با توجه به موارد فوق و بررسی‌های انجام شده می‌توان نتیجه گیری نمود که در کشت بهاره مناسب‌ترین میزان بذر مصرفی ۲۵-۳۰ کیلوگرم در هکتار و مطلوب‌ترین فاصله ردیف‌ها ۳۰-۴۰ سانتی‌متر و بهترین فاصله بین بوته‌ها ۵ سانتی‌متر می‌باشد.

با توجه به رشد رویشی بالا در ارقام پاییزه، معمولاً فاصله بین ردیف‌ها ۵۰ سانتی‌متر، فاصله بین بوته‌ها ۵ سانتی‌متر و میزان بذر مصرفی ۲۰-۲۵ کیلوگرم در نظر گرفته می‌شود.

آب مورد نیاز :

گلنگ به علت دارا بودن ریشه عمیق قادر است رطوبت را از اعماق ۳-۴ متری خاک جذب نماید، اما باید توجه داشت که این گیاه به آبیاری بیش از حد در اوائل رشد حساس است و باعث افزایش بیماری فیتوفترا می‌گردد، در چنین مواردی استفاده از واریته‌های مقاوم، کشت به صورت جوی و پشته، اجتناب از ایستابی آب در هوای گرم توصیه می‌شود. به طور کلی آبیاری در مراحل بعد از کشت، جوانه زنی، رشد سریع ساقه، غنچه دهی، گلدھی (دو مرحله)، دانه بندی ضروری است (هفت نوبت) و این تعداد براساس زمان کشت، نوع رقم، منطقه کشت، ساختمان خاک، کود مصرفی، تا ۱۰ نوبت نیز افزایش می‌یابد.

کنترل علف‌های هرز :

۱- کنترل شیمیایی

استفاده صحیح از سموم شیمیائی به نوع علف‌های هرز، شرائط آب و هوای منطقه و نوع رقم بستگی دارد. در مبارزه شیمیائی با علف‌های هرز مزارع گلنگ سم ترفلان پس از عملیات شخم و قبل از کاشت به میزان ۲/۵ لیتر در هکتار و سم گالانت (۲/۵ لیتر در هکتار) پس از کاشت جهت مبارزه با علف‌های هرز نازک برگ توصیه می‌شود.

۲ - کنترل زراعی :

مبارزه مکانیکی با علف های هرز مزارع گلنگ، از شروع رشد اولیه تا مرحله ای که گیاه به ارتفاعی حدود ۱۰-۱۵ سانتی متر میرسد، از اهمیت بالائی برخوردار است. گلنگ در مرحله روزت به رشد علف های هرز حساس است به همین منظور تعیین تاریخ مناسب کاشت بخصوص در ارقام بهاره باعث کاهش دوره روزت و در نتیجه کاهش رشد علف های هرز می گردد. عدم مبارزه با علف های هرز در مراحل پایانی رشد نیز سبب اختلاط بذور علف های هرز و بذور گلنگ در مخزن کماین خواهد شد. افزایش بیش از حد دفعات مبارزه مکانیکی با علف های هرز به دلیل خسارات احتمالی به ریشه گیاه، توصیه نمیشود. استفاده از پنجه غازی یا کولتیواتور سبک در مرحله ای که گیاه ارتفاعی حدود ۱۰-۱۵ سانتی متردارد بسیار مناسب است.

آفات :

مگس گلنگ از جمله مهمترین آفاتی است که به گلنگ حمله می کند، حشره ماده تخمهای خود را به رنگ قهوه ای پرنگ در پایین برآکته های غوزه های جوان قرار می دهد و لاروهای حاصل از تفریخ از غوزه های گیاه تغذیه می کنند و غوزه های صدمه دیده به صورت لهیده دیده می شوند. بهترین زمان مبارزه در مرحله غنچه دهی و به محض مشاهده مگس در مزرعه است و طی آن از سوم سیستمیک نظیر متاسیستوکس (۲ در هزار) و دیازینون (۲ در هزار) استفاده به عمل می آید.

بیماری های مهم گلنگ :

۱ - لکه برگی :

این بیماری در اکثر مناطق کشت گلنگ مشاهده می شود. قارچ عامل بیماری در شرایط مطلوب توسعه و روی ساقه و برگ و برآکته ها فعالیت می نماید و باعث ایجاد لکه های قهوه ای رنگ می گردد که در صورت پیشرفت، این لکه ها به هم پیوسته و برگ ها را کاملاً خشک می نماید. ایجاد واریته های مقاوم بهترین راه حل مبارزه با این بیماری است.

۲ - سفیدک دروغی :

قارچ عامل این بیماری برگ ها را مورد حمله قرار می دهد و سطح زیرین آنها را توده سفید رنگ قارچ می پوشاند که باعث خشکیدن و از بین رفتن برگها می گردد. این بیماری در شرایط رطوبتی گسترش می یابد، مبارزه با این بیماری نیز بسیار مشکل بوده و در مناطق آلوده باید از واریته های مقاوم استفاده نمود.

۳ - سفیدک سطحی :

این بیماری معمولاً در اواخر فصل زراعی شیوع پیدا می کند و در صورت حمله قارچ این بیماری لکه های کوچک سفید رنگ روی برگها و ساقه گیاه دیده می شود که از به هم پیوستن آنها تمام گیاه از پوشش سفید رنگی برخوردار می شود. با این بیماری می توان با سموم گوگردی مبارزه نمود.

برداشت ۱۴:

گلنگ را می توان به آسانی با کمباین غلات برداشت نمود و احتیاج به تغیرات کمی در اندازه های و فواصل کوبنده و ضد کوبنده و الکهای کمباین دارد، اما سرعت آن به اندازه سرعت برداشت گندم وجود نیست. برای به حداقل رساندن خسارات ناشی از برداشت مکانیزه باید تنظیم های لازم را در سرعت استوانه، چرخ دنده ها و همچنین لرزانده به دقت انجام شود، زیرا ترک و شکستگی دانه موجب ازین رفتان قوه نامیه و پایین آمدن کیفیت روغن می شود. ترک داشتن بذرحتی اگر خسارت وارد به آسانی دیده نشود سبب کاهش درصد جوانه زنی و نیز تاثیر منفی بر کیفیت روغن می شود تنظیم نادرست کوبنده و ضد کوبنده است، که نه تنها عملکرد دانه، روغن و کیفیت آنرا کاهش می دهد، بلکه می تواند باعث خسارت به کمباین شود، زیرا روغن بذرهای شکسته شده گرد و خاک و آشغال را روی قطعات متحرک هدایت کننده به صورت پوشش اضافی جمع خواهد کرد و سبب مسدود و شکستگی می گردد. گلنگ برخلاف سایر گیاهان روغنی مشکل ریزش وجود ندارد و تنها در صورت عدم تنظیم صحیح کمباین ممکن است تعدادی از غوزه ها براثر ضربه پره های خوارک دهنده کمباین دچار ریزش شود. تعیین زمان دقیق برداشت گلنگ به نوع رقم و عوامل محیطی نظیر میزان رطوبت نسبی و دمای هوا بستگی دارد. معمولاً زمان برداشت موقعی است که دانه های گلنگ رطوبتی حدود ۸ درصد داشته باشند به طوریکه اگر غوزه ها را در دست فشار دهیم بذرها به آسانی از آنها جدا شوند. وجود علفهای هرز در میان گیاهان رسیده، که معمولاً به دلیل آبیاری بیش از حد در مراحل پایانی رشد گیاه صورت می پذیرد، برداشت با کمباین رامشکل می سازد.

برداشت ۱۵:

برداشت گلچه های گلنگ به عنوان منبع درآمدی جدید اخیراً مورد توجه کشاورزان قرار گرفته است. ارتفاع گیاه، تعداد شاخه های فرعی و تعداد دانه در غوزه از مهمترین عوامل مستقیم تولید گل در گیاه روغنی گلنگ می باشند. معمولاً ارقام پر محصول دارای عملکرد گل بیشتری هستند. در آزمایشی در ایران مشخص شد بهترین زمان برداشت گلچه های گلنگ از طریق دستی، سه روز پس از شروع گل دهی و تکرار آن تا پایان گل دهی است. همچنین نتیجه گیری شد که برداشت گلچه تاثیر منفی در عملکرد دانه ندارد. برای حفظ رنگ و کیفیت رنگدانه ها در گلنگ گلچه های برداشت شده باید در سایه خشک شوند.

والسلام